

Naujos gyvybės prasidėjimas. Kiaušintakiai

Kiaušintakiai yra poriniai vamzdelio pavidalo organai. Vienas kiaušintakio galas atsiveria į gimdos ertmę, o kitas apsupa kiaušidę (žr. 6 pav.). Eidamas nuo gimdos link kiaušidės kiaušintakis plėtėja, tampa piltuvo pavidalo ir baigiasi spurgomis. Šios spurgos ovuliacijos metu pagauna kiaušialąstę. Kiaušintakio sienelė sudaryta iš raumeninių skaidulų, gleivinės ląstelės turi mažučius plaukelius. Plaukeliams virpant kiaušialąstė, o vėliau ir apvaisintas embrionas juda link gimdos ertmės. Spermatozoidai pasiekia kiaušialąstę ir ją apvaisina būtent kiaušintakyje. Kiaušintakio būklę lemia išskiriami lytiniai hormonai. Dėl didėjančios estrogenų koncentracijos stiprėja sienelės raumenų susitraukimai, ovuliacijos metu kiaušintakio spurgos lyg pirštai apglėbia kiaušidę, kad plyšus folikului įtrauktų kiaušialąstę. Gleivinės ląstelės išskiria sekretą, leidžiantį spermatozoidams lengviau judėti ir gabenti kiaušialąstę link gimdos. Progesteronas atpalaiduoja kiaušintakio sienelę ir skatina ritmingus jos susitraukimus, kad apvaisintas kiaušinėlis, o vėliau ir besidalijantis embrionas patektų į gimdą. Taigi kiaušintakių paskirtis – užtikrinti apvaisinimą ir padėti embrionui saugiai įsitvirtinti gimdoje.

6 pav. Gimda, kiaušidės ir kiaušintakiai

B. Obelenienė, A. Narbekovas, ir kt. *Vaisingumo pažinimas ir natūralus šeimos planavimas.*

Kaunas: VDU. 2011. p. 84-86

